

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (harmadik tanács)

2011. november 24.*

A C-468/10. és C-469/10. sz. egyesített ügyekben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelmek tárgyában, amelyeket a Tribunal Supremo (Spanyolország) a Bírósághoz 2010. szeptember 28-án érkezett, 2010. július 15-i határozataival terjesztett elő az előtte

az **Asociación Nacional de Establecimientos Financieros de Crédito (ASNEF)** (C-468/10.),

a **Federación de Comercio Electrónico y Marketing Directo (FECEMD)** (C-469/10.)

és

az **Administración del Estado,**

* Az eljárás nyelve: spanyol.

között,

az **Unión General de Trabajadores (UGT)** (C-468/10. és C-469/10.),

a **Telefónica de España SAU** (C-468/10.),

a **France Telecom España SA** (C-468/10. és C-469/10.),

a **Telefónica Móviles de España SAU** (C-469/10.),

a **Vodafone España SA** (C-469/10.),

az **Asociación de Usuarios de la Comunicación** (C-469/10.)

részvételével folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (harmadik tanács),

tagjai: K. Lenaerts tanácselnök (előadó), R. Silva de Lapuerta, Juhász E., T. von Danwitz és D. Šváby bírák,

főtanácsnok: P. Mengozzi,
hivatalvezető: M. Ferreira főtanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2011. szeptember 15-i tárgyalásra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

- az Asociación Nacional de Establecimientos Financieros de Crédito (ASNEF) képviseletében C. Alonso Martínez és A. Creus Carreras abogados,
- a Federación de Comercio Electrónico y Marketing Directo (FECEMD) képviseletében R. García del Poyo Vizcaya és M. Á. Serrano Pérez abogados,
- a spanyol kormány képviseletében M. Muñoz Pérez, meghatalmazotti minőségben,

- az Európai Bizottság képviselőjében I. Martínez del Peral és B. Martenczuk, meghatalmazotti minőségben,

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a főtanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

meghozta a következő

Ítéletet

- ¹ Az előzetes döntéshozatalra terjesztett kérdések a személyes adatok feldolgozása [helyesen: kezelése] vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 1995. október 24-i 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 281., 31. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 15. kötet, 355. o.) 7. cikke f) pontjának értelmezésére irányulnak.
- ² E kérelmeket az Asociación Nacional de Establecimientos Financieros de Crédito (ASNEF) (a továbbiakban: ASNEF), valamint a Federación de Comercio Electrónico y Marketing Directo (FECEMD) (a továbbiakban: FECEMD) és az Administración del Estado között folyamatban lévő eljárás keretében terjesztették elő.

Jogi háttér

Az uniós jog

A 95/46 irányelv

- 3 A 95/46 irányelv (7), (8) és (10) preambulumbekzdése a következékképpen szól:

„(7) mivel az egyes tagállamokban végzett személyesadat-feldolgozás [helyesen: személyesadat-kezelés] terén az egyének jogai és szabadságai, különösen a magánélet tiszteletben tartásához való jog védelmének szintjei közötti eltérések akadályozhatják az ilyen adatok egyik tagállamból a másikba történő továbbítását; mivel ebből eredően ezek az eltérések akadályt jelentenek számos közösségi szintű gazdasági tevékenység elvégzésében, torzítják a versenyt, és hátráltatják a hatóságokat a közösségi jog szerinti feladataik teljesítésében; mivel a védelmi szintek közötti ezen eltérések a nemzeti törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések sokféleségének tulajdoníthatók;

(8) mivel a személyes adatok áramlása előtti akadályok elhárítása érdekében az egyének jogai és szabadságai védelmének szintje az ilyen adatok feldolgozása [helyesen: kezelése] terén azonos kell legyen minden tagállamban; mivel ez a célkitűzés alapvető fontosságú a belső piac szempontjából, de a tagállamok egyedül nem tudják azt megvalósítani, főként a tagállamok vonatkozó jogszabályai

között jelenleg fennálló eltérések miatt, és ezért össze kell hangolni a tagállamok jogszabályait ahhoz, hogy biztosított legyen a személyes adatok határokon keresztül történő áramlásának a [...] belső piac céljának megfelelő következetes szabályozása; mivel ezért szükség van az említett jogszabályok közelítését célzó közösségi fellépésre;

[...]

- (10) »mivel a személyes adatok feldolgozására [helyesen: kezelésére] vonatkozó nemzeti jogszabályok célja az alapvető jogok és szabadságok, különösen a magánélet tiszteletben tartásához való jog védelme, amelyet mind [a Rómában, 1950. november 4-én aláírt,] az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezmény [a továbbiakban: EJEE] 8. cikke, mind a közösségi jog általános alapelvei elismernek; mivel ezért az említett jogszabályok közelítése nem vezethet az általuk nyújtott védelem szintjének csökkenéséhez, sőt, magas védelmi szintet kell biztosítson a Közösségen belül«.

- 4 Ezen irányelvnek „Az irányelv célja” című 1. cikke a következőképpen fogalmaz:

„(1) A tagállamok ezen irányelvnek megfelelően védik a természetes személyek alapvető jogait és szabadságait, különösen a magánélet tiszteletben tartásához való jogukat a személyes adatok feldolgozása [helyesen: kezelése] tekintetében.

(2) A tagállamok nem korlátozhatják és nem tilthatják a személyes adatok tagállamok közötti szabad áramlását az (1) bekezdés értelmében biztosított védelemmel kapcsolatos indokok miatt.”

5 Ugyanezen irányelv 5. cikke a következőképpen szól:

„A tagállamok, e fejezet rendelkezéseinek korlátai között, részletesen meghatározzák, hogy a személyes adatok feldolgozása [helyesen: kezelése] milyen feltételek mellett jogszerű.”

6 A 95/46 irányelv 7. cikke kimondja:

„A tagállamok rendelkeznek arról, hogy a személyes adatok csak abban az esetben dolgozhatók fel [helyesen: kezelhetők], ha:

a) az érintett ahhoz egyértelmű hozzájárulását adta;

vagy

[...]

f) az adatfeldolgozás [helyesen: adatkezelés] az adatkezelő, vagy az adatokat megkapó harmadik fél, vagy felek jogszerű [helyesen: jogos] érdekének érvényesítéséhez szükséges, kivéve, ha ezeknél az érdekeknél magasabb rendűek az érintettnek az 1. cikk (1) bekezdése értelmében védelmet élvező érdekei az alapvető jogok és szabadságok tekintetében.”

7 Ezen irányelv 13. cikkének (1) bekezdése ekképp rendelkezik:

„A tagállamok jogszabályokat fogadhatnak el a 6. cikk (1) bekezdésében, a 10. cikkben, a 11. cikk (1) bekezdésében, valamint a 12. és a 21. cikkben foglalt jogok és kötelezettségek körének korlátozására, amennyiben a korlátozás az alábbiak biztosításához szükséges:

- a) nemzetbiztonság;
- b) honvédelem;
- c) közbiztonság;
- d) bűncselekmények vagy a szabályozott foglalkozások etikai vétségeinek megelőzése, vizsgálata, felderítése és az ezekkel kapcsolatos eljárások lefolytatása;
- e) valamely tagállam vagy az Európai Unió fontos gazdasági vagy pénzügyi érdeke, beleértve a monetáris, a költségvetési és az adózási kérdéseket;
- f) a c), d) és e) pontban említett esetekben esetlegesen a hatósági feladatok gyakorlásához kapcsolódó ellenőrzési, felügyeleti és szabályozási tevékenység;

g) az érintett, vagy mások jogainak és szabadságainak védelme.”

A nemzeti jog

A 15/1999 alkotmányos törvény

- 8 A személyes adatok védelméről szóló 15/1999 alkotmányos törvény (BOE 298. sz., 1999. december 14., 43088. o.) ültette át a 95/46 irányelvet a spanyol jogba.

- 9 A 15/1999 alkotmányos törvény 3. cikkének j) pontja a „nyilvánosság számára hozzáférhető forrásokat” a következőképpen sorolja fel kimerítő és korlátozó jelleggel:

„[...] azok a nyilvántartó rendszerek, amelyekbe bármely személy betekinhet, jogszabályi korlátozás nélkül, illetve legfeljebb olyan követelményhez kötve, mint adott esetben valamely ellenszolgáltatás megfizetése. A nyilvánosság számára hozzáférhető forrásoknak kizárólag a következők minősülnek a választói névjegyzékek másolatai, a telefonkönyvek a különös szabályozásban meghatározott értelemben, valamint a szakmai csoportokhoz tartozó személyek névjegyzékei, amelyek kizárólag a személyek nevét, szakmai címét, szakmáját, tevékenységét, iskolai végzettségét, címét és a csoporthoz való tartozásra történő utalást tartalmazzák. Hasonlóképpen a nyilvánosság számára hozzáférhető jellegűnek minősülnek a sajtótermékek és a hivatalos lapok, valamint a kommunikációs eszközök.”

- 10 A 15/1999 alkotmányos törvény 6. cikkének (1) bekezdése az adatok kezelését az érintett személy egyértelmű hozzájárulásához köti, kivéve ha a törvény másképpen nem rendelkezik. Ennek megfelelően e törvény 6. cikke (2) bekezdésének utolsó része előírja, hogy a hozzájárulás különösen az alábbi esetekben nem szükséges: „[...] amikor az adatok a nyilvánosság számára hozzáférhető forrásokban szerepelnek, és ezek kezelése a nyilvántartó rendszer kezelője vagy az adatokat megkapó harmadik fél jogos érdekének érvényesítéséhez szükséges, feltéve hogy nem sérülnek az érintettek alapvető jogai és szabadságai.”
- 11 A 15/1999 alkotmányos törvény 11. cikkének (1) bekezdése emlékeztet arra, hogy az érintettnek hozzá kell járulni ahhoz, hogy a személyes adatokat harmadik személyekkel közöljék, ugyanakkor e cikk (2) bekezdése előírja, hogy e hozzájárulás különösen akkor nem szükséges, ha a nyilvánosság számára hozzáférhető forrásokból származó adatokról van szó.

Az 1720/2007 királyi rendelet

- 12 A spanyol kormány a 15/1999 alkotmányos törvényt az 1720/2007 királyi rendelet által (BOE 17. sz., 2008., január 19., 4103. o.) hajtotta végre.
- 13 Az 1720/2007 királyi rendelet 10. cikkének (1) bekezdése lehetővé teszi a személyes adatok kezelését és átadását, amennyiben az érintett előzetesen ehhez hozzájárulását adja.

- 14 Ugyanakkor, az 1720/2007 királyi rendelet 10. cikkének (2) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„[...] lehetséges a személyes adatok kezelése vagy átadása az érintett hozzájárulása nélkül, amennyiben:

- a) ezt törvényszintű jogszabály vagy közösségi jogi szabály teszi lehetővé, különösen a következő esetekben:
- az adatok kezelésének vagy átadásának célja az adatkezelő vagy a hivatkozott jogszabály által érintett áadó jogos érdekének kielégítése, kivéve ha ezen érdekek az 1999. december 13-i 15. Ley Orgánica 1. cikkében előírt alapvető jogok és szabadságok tekintetében nem magasabb rendűek;
 - az adatok kezelése vagy átadása azért szükséges, hogy az adatkezelő teljesítse a hivatkozott jogszabályok egyikében előírt kötelezettségét;
- b) a kezelés vagy átadás tárgyát képező adatok a nyilvánosság számára hozzáférhető forrásokban szerepelnek, és a nyilvántartó rendszer kezelőjének, vagy az adatokat megkapó harmadik félnek jogos érdeke fűződik ezek kezeléséhez vagy megismeréséhez, feltéve hogy nem sérülnek az érintett személy alapvető jogai és szabadságai.

Mindenesetre a közigazgatási szervek e bekezdés értelmében csak akkor közölhetik a nyilvánosság számára hozzáférhető forrásokból származó adatokat a magán minősítésű nyilvántartó rendszerek kezelőivel, ha erre törvényszintű jogszabály hatalmazza fel ezeket.”

Az alapeljárások és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 15 Egyfelől az ASNEF, másfelől az FECEMD közigazgatási keresetet nyújtott be az 1720/2007 királyi rendelet több rendelkezésével szemben.

- 16 A megtámadott rendelkezések között szerepel a hivatkozott rendelet 10. cikke (2) bekezdése a) pontjának első albekezdése, valamint b) pontjának első albekezdése, amelyek vonatkozásában az ASNEF és az FECEMD úgy ítéli meg, hogy sértik a 95/46 irányelv 7. cikkének f) pontját.

- 17 Az ASNEF és az FECEMD azt állítja, hogy a spanyol jog a jogos érdekhez, mint az adatoknak az érintett hozzájárulása nélküli kezelése feltételéhez olyan követelményt fűz, amely nem szerepel a 95/46 irányelvben, nevezetesen azt, hogy az adatoknak a nyilvánosság számára hozzáférhető forrásokban kell szerepelniük.

- 18 A Tribunal Supremo úgy ítéli meg, hogy az ASNEF, illetve az FECEMD által benyújtott keresetek megalapozottsága nagymértékben a 95/46/EK irányelv 7. cikke f) pontjának a Bíróság általi értelmezésétől függ. Ennek megfelelően megállapítja, hogy ha a Bíróság szerint a tagállamok nem adhatnak hozzá további feltételeket ehhez a követelményhez, és elismerhető a szóban forgó rendelkezés közvetlen hatálya, az 1720/2007 királyi rendelet 10. cikke (2) bekezdésének b) pontját hatályon kívül kell helyezni.

- 19 A Tribunal Supremo rámutat, hogy az érintett személy hozzájárulásának hiányában, annak érdekében, hogy lehetővé tegye az érintett személyes adatainak kezelését – ami az adatkezelő vagy azon harmadik személyek jogos érdekének kielégítéséhez szükséges, akikkel az adatokat közlik – a spanyol jog az érintett személy alapvető jogainak

és szabadságainak tiszteletben tartásán túl azt is megköveteli, hogy a szóban forgó adatok a 15/1999 alkotmányos törvény 3. cikkének j) pontjában felsorolt forrásokban szerepeljenek. E tekintetben e törvény és az 1720/2007 királyi rendelet leszűkíti a 95/46/EK irányelv 7. cikke f) pontjának hatályát.

- 20 A Tribunal Supremo szerint a személyes adatok szabad áramlásának ez a korlátozása csak akkor összeegyeztethető a 95/46 irányelvvel, ha az adatok tulajdonosának alapvető érdekei, jogai és szabadságai ezt megkövetelik. Ebből arra a következtetésre jut, hogy az ezen irányelv és a spanyol jog közötti ellentmondás feloldásának egyetlen lehetősége az lenne, ha megállapításra kerülne, hogy a 15/1999 alkotmányos törvény 3. cikkének j) pontjában felsorolt nyilvántartási rendszerektől eltérő rendszerekben szereplő személyes adatok áramlása az érintett hozzájárulása nélkül sérti az adatok tulajdonosának alapvető jogait és szabadságait.
- 21 A Tribunal Supremo azonban felteszi a kérdést, hogy ez az értelmezés összeegyeztethető-e az uniós jogalkotó akaratával.
- 22 Mivel úgy ítélte meg, hogy az előtte folyó két ügy eldöntése uniós jogi rendelkezések értelmezésétől függ, a Tribunal Supremo az eljárás felfüggesztéséről határozott, és előzetes döntéshozatal céljából a következő – az említett két ügyben azonosan megfogalmazott – kérdéseket terjesztette a Bíróság elé:

„1) Úgy kell-e értelmezni a 95/46 [...] irányelv 7. cikkének f) pontját, hogy azzal ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, amely az érintett hozzájárulásának hiányában, és annak érdekében, hogy lehetővé tegye az érintett személyes adatainak kezelését – ami az adatkezelő vagy azon harmadik személyek jogos érdekének

kielégítéséhez szükséges, akikkel az adatokat közlik –, azt is előírja azonfelül, hogy ne sérüljenek a személy alapvető jogai és szabadságai, hogy adatai a nyilvánosság számára hozzáférhető forrásokban szerepeljenek?

2) Megfelel-e a hivatkozott 7. cikk f) pontja azon feltételeknek, amelyeket a Bíróság ítélkezési gyakorlata megkövetel e rendelkezés közvetlen hatályának elismeréséhez?”

23 A Bíróság elnöke 2010. október 26-i végzésével az írásbeli és a szóbeli szakasz lefolytatása, valamint az ítélethozatal céljából egyesítette a C-468/10. és C-469/10. sz. ügyeket

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

Az első kérdésről

24 Első kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra keresi a választ, hogy a 95/46 irányelv 7. cikkének f) pontját úgy kell-e értelmezni, hogy azzal ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, amely az érintett hozzájárulásának hiányában, és annak érdekében, hogy lehetővé tegye az érintett személyes adatainak feldolgozását – ami az adatkezelő vagy azon harmadik személyek jogos érdekének kielégítéséhez szükséges, akikkel az adatokat közlik –, azt is előírja azonfelül, hogy ne sérüljenek a személy alapvető jogai és szabadságai, hogy adatai a nyilvánosság számára hozzáférhető forrásokban szerepeljenek.

- 25 A 95/46/EK irányelv 1. cikke előírja a tagállamoknak, hogy a személyes adatok feldolgozása tekintetében biztosítsák az egyének alapvető szabadságainak és jogainak a védelmét, különösen magánéletük tiszteletben tartását (lásd ebben az értelemben a C-524/06. sz. Huber-ügyben 2008. december 16-án hozott ítélet [EBHT 2008., I-9705. o.] 47. pontját).
- 26 A 95/46 irányelv „A személyes adatok feldolgozásának jogszerűségére vonatkozó általános szabályok [helyesen: A személyes adatok kezelése jogszerűségének általános feltételei]” című II. fejezete rendelkezéseinek megfelelően, ezen irányelv 13. cikke által engedett eltérésekre figyelemmel, a személyes adatok bármilyen kezelése egyrészt meg kell hogy feleljen az említett irányelv 6. cikkében az adatok minőségére vonatkozóan megfogalmazott elveknek, és másrészt az adatkezelés jogszerűségére vonatkozó, ugyanezen irányelv 7. cikkében felsorolt hat elv egyikének (e tekintetben lásd a C-465/00., C-138/01. és C-139/01. sz., Österreichischer Rundfunk és társai egyesített ügyekben 2003. május 20-án hozott ítélet [EBHT 2003., I-4989. o.] 65. pontját, valamint a fent hivatkozott Huber-ügyben hozott ítélet 48. pontját).
- 27 A 95/46 irányelv (7) preambulumbekzdéséből kitűnik, hogy a személyes adatok kezelésére vonatkozó nemzeti szabályozások közötti különbségek súlyosan érinthetik a belső piac kialakítását és működését (lásd a C-101/01. sz. Lindqvist-ügyben 2003. november 6-án hozott ítélet [EBHT 2003., I-12971. o.] 79. pontját).
- 28 Ilyen körülmények között emlékeztetni kell rá, hogy a 95/46 irányelv célja, amint az többek között annak (8) preambulumbekzdéséből következik, hogy minden tagállamban azonossá tegye az egyének jogai és szabadságai védelmének szintjét az ilyen adatok kezelése terén. A (10) preambulumbekzdése ehhez hozzáteszi, hogy az erre vonatkozó jogszabályok közelítése nem vezethet az általuk nyújtott védelem szintjének csökkenéséhez, sőt, magas védelmi szintet kell, hogy biztosítson az Unión belül (lásd ebben az értelemben a fent hivatkozott Lindqvist-ügyben hozott ítélet 95. pontját és a fent hivatkozott Huber-ügyben hozott ítélet 50. pontját).

- 29 Ennek megfelelően megállapításra került, hogy az említett nemzeti jogszabályok harmonizációja nem korlátozódik minimális mértékű harmonizációra, hanem annak főszabály szerint teljes harmonizációt kell eredményeznie. E szemlélet alapján a 95/46 irányelv célja a személyes adatok szabad áramlásának biztosítása, garantálva az ezen adatokkal érintett személy jogai és érdekei védelmének magas szintjét (lásd a fent hivatkozott Lindqvist-ügyben hozott ítélet 96. pontját).
- 30 Következésképpen, abból a célkitűzésből, amelynek lényege az azonos védelmi szint biztosítása valamennyi tagállamban, az következik, hogy a 95/46 irányelv 7. cikke kimerítő és korlátozó jellegű felsorolását írja elő azon eseteknek, amelyekben a személyes adatok kezelése jogszerűnek minősíthető.
- 31 Ezt az értelmezést a 95/46 irányelv 7. cikkében alkalmazott „csak abban az esetben” kifejezés és a „vagy” kötőszó is megerősíti, amelyek az e cikkben szereplő felsorolás kimerítő és korlátozó jellegét egyértelművé teszik.
- 32 Ebből következik, hogy a tagállamok nem alkothatnak a személyes adatok kezelésének megengedhetőségére vonatkozó, a 95/46 irányelv 7. cikkében szereplőkhöz képest új elveket, és olyan további követelményeket sem írhatnak elő, amelyek módosítanak az e cikkben előírt hat elv akár egyikének a hatályát.
- 33 A fenti értelmezést nem cáfolja a 95/46 irányelv 5. cikke. E cikk ugyanis csak arra hatalmazza fel a tagállamokat, hogy a hivatkozott irányelv II. cikkének, és – következésképpen – 7. cikkének korlátai között részletesen meghatározzák, hogy a személyes adatok kezelése milyen feltételek mellett jogszerű.

- 34 Azzal a mérlegelési mozgástérrel tehát, amelyet a hivatkozott 5. cikk biztosít a tagállamok számára, csak a 95/46 irányelv azon céljának megfelelően lehet élni, hogy fennmaradjon a személyes adatok szabad mozgása és a magánélet védelme közötti egyensúly (lásd a fent hivatkozott Lindqvist-ügyben hozott ítélet 97. pontját).
- 35 A 95/46 irányelv rendelkezéseit bizonyos rugalmasság jellemzi, számos esetben lehetővé téve a tagállamok számára a részletek meghatározását vagy a több lehetőség közül történő választást (lásd a fent hivatkozott Lindqvist-ügyben hozott ítélet 83. pontját). Ily módon különbséget kell tenni egyrészt a 95/46 irányelv 7. cikkében felsorolt elvek valamelyikének hatályát módosító további követelményeket előíró nemzeti intézkedések, másrészt az ezen elvek valamelyike tekintetében pontosítást előíró nemzeti intézkedések között. Az első típusba tartozó nemzeti intézkedés tiltva van. A tagállamok kizárólag a második típusba tartozó nemzeti intézkedések keretében rendelkeznek mérlegelési mozgástérrel a 95/46 irányelv 5. cikke értelmében.
- 36 Ebből következik, hogy a 95/46 irányelv 5. cikke alapján a tagállamok nem vezethetnek be a személyes adatok kezelésének megengedhetőségére vonatkozó, a 95/46 irányelv 5. cikkében előírtaktól eltérő elveket, és további követelmények által nem módosíthatják a hivatkozott 7. cikkben előírt hat elv akár egyikének hatályát sem.
- 37 A jelen ügy tekintetében a 95/46 irányelv 7. cikkének f) pontja akképp rendelkezik, hogy akkor megengedhető a személyes adatok kezelése, ha „az adatkezelő, vagy az adatokat megkapó harmadik fél vagy felek jogos érdekének érvényesítéséhez szükséges, kivéve ha ezeknél az érdekeknél magasabb rendűek az érintettek az 1. cikk (1) bekezdése értelmében védelmet élvező érdekei az alapvető jogok és szabadságok tekintetében.”

- 38 A szóban forgó 7. cikk f) pontja két együttes feltételt ír elő ahhoz, hogy az adatok kezelése jogszerű legyen, nevezetesen egyfelől azt a feltételt, hogy a személyes adatok kezelése az adatkezelő, vagy az adatokat megkapó harmadik fél vagy felek jogos érdekének érvényesítéséhez szükséges, másfelől pedig azt, hogy ezeknél ne legyenek magasabb rendűek az érintett személy alapvető jogai és szabadságai.
- 39 Ebből következik, hogy a személyes adatok kezelését illetően a 95/46 irányelv 7. cikkének f) pontjával ellentétes bármely olyan nemzeti szabályozás, amely az érintett személy hozzájárulásának hiányában a fenti pontban említett két együttes feltételen túl további követelményeket is előír.
- 40 Mindazonáltal figyelembe kell venni azt a tényt, hogy e feltételek közül a második megköveteli a szóban forgó ellentétes jogok és érdekek közötti súlyozást, amely, főszabály szerint, az adott egyedi eset körülményeitől függ, és amelynek keretében a súlyozást végző személynek vagy intézménynek kell figyelembe vennie az érintett személynek az Európai Unió alapjogi chartája (a továbbiakban: charta) 7. és 8. cikkéből eredő jogai jelentőségét.
- 41 E tekintetben meg kell állapítani, hogy a charta 8. cikkének (1) bekezdése szerint „[m]indenkinek joga van a rá vonatkozó személyes adatok védelméhez”. Ezen alapvető jog szorosan kapcsolódik a charta 7. cikkében szereplő, a magánélet tiszteletben tartásához való joghoz (a C-92/09. és C-93/09. sz., Volker und Markus Schecke és Eifert egyesített ügyekben 2010. november 9-én hozott ítélet [EBHT 2010., I-11063. o.] 47. pontja).
- 42 A Bíróság ítélezési gyakorlata értelmében a magánülethez való jognak a személyes adatok kezelése tekintetében történő tiszteletben tartása – amelyet a Charta 7. és 8. cikke elismer – az azonosított vagy azonosítható természetes személyre vonatkozó

valamennyi információra kiterjed (lásd a fent hivatkozott Volker und Markus Schecke és Eifert ügyben hozott ítélet 52. pontját). A charta 8. cikkének (2) bekezdéséből és 52. cikkének (1) bekezdéséből mindazonáltal az következik, hogy bizonyos feltételek mellett a szóban forgó jog korlátozható.

- 43 Továbbá, a tagállamok feladata, hogy a 95/46 irányelv átültetése során figyeljenek arra, hogy ezen irányelvek olyan értelmezésére támaszkodjanak, amely lehetővé teszi az uniós jogrend által védett különböző alapvető jogok és szabadságok megfelelő egyensúlyának a biztosítását (lásd analógia útján a C-275/06. sz. Promusic-ügyben 2008. január 29-én hozott ítélet [EBHT 2008., I-271. o.] 68. pontját).
- 44 A 95/46 irányelv 7. cikkének f) pontja értelmében szükséges súlyozást illetően figyelembe vehető, hogy az érintett személy alapvető jogainak a hivatkozott adatkezelés általi sérelme súlyossága azon ténytől függően változhat, hogy a szóban forgó adatok szerepelnek-e már a nyilvánosság által hozzáférhető forrásokban, vagy sem.
- 45 A nyilvánosság számára hozzáférhető forrásokban szereplő adatok kezelésétől eltérően ugyanis a nyilvánosság számára nem hozzáférhető forrásokban szereplő adatok kezelése szükségszerűen azt vonja maga után, hogy az érintett személy magánéletére vonatkozó adatokat már ismeri az adatkezelő, és – adott esetben – az a harmadik fél vagy felek, akikkel az adatokat közölték. Az érintett személynek a charta 7. és 8. cikkében rögzített jogai ezen súlyosabb sérelmét valódi értékén kell figyelembe venni, az adatkezelő vagy azon harmadik fél vagy felek jogos érdekével összevetve, akikkel az adatokat közölték.

- 46 E tekintetben hangsúlyozni kell, hogy semmi nem tiltja, hogy a tagállamok a 95/46 irányelv 5. cikkében rögzített mérlegelési mozgásterük gyakorlása során irányadó elveket állapítsanak meg a hivatkozott súlyozás tekintetében.
- 47 Mindazonáltal, nem a hivatkozott 5. cikk értelmében vett pontosításról van szó, amennyiben valamely nemzeti szabályozás a személyes adatok bizonyos kategóriái tekintetében kizárja az adatok kezelésének lehetőségét, e kategóriák tekintetében végleges módon előírva az ellentétes érdekek és jogok közötti súlyozás eredményét, anélkül hogy eltérő eredményt tenne lehetővé az adott eset sajátos körülményei okán.
- 48 Következésképpen, a 95/46 irányelvnek az adatok különleges kategóriáira vonatkozó 8. cikke sérelme nélkül – amely rendelkezés nem vitatott az alapeljárásban – ezen irányelv 7. cikkének f) pontjával ellentétes az, ha valamely tagállam bizonyos kategóriákba tartozó személyes adatok tekintetében kategorikusan és általánosan kizárja ezek kezelhetőségét anélkül, hogy lehetővé tenné a szóban forgó ellentétes érdekek és jogok súlyozását az egyes esetekben.
- 49 A fenti megfontolásokra figyelemmel az első kérdésre azt a választ kell adni, hogy a 95/46 irányelv 7. cikkének f) pontját úgy kell értelmezni, hogy azzal ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, amely az érintett hozzájárulásának hiányában, és annak érdekében, hogy lehetővé tegye az érintett személyes adatainak feldolgozását – ami az adatkezelő vagy azon harmadik személyek jogos érdekének kielégítéséhez szükséges, akikkel az adatokat közlik –, azt is előírja azonfelül, hogy ne sérüljenek a személy alapvető jogai és szabadságai, hogy adatai a nyilvánosság számára hozzáférhető forrásokban szerepeljenek, kategorikusan és általánosan kizárva ily módon az ilyen forrásokban nem szereplő adatok bármely kezelését.

A második kérdésről

- 50 Második kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra keresi a választ, hogy a 95/46 irányelv 7. cikke f) pontjának közvetlen hatálya van-e.
- 51 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint valamennyi olyan esetben, amikor valamely irányelv rendelkezései a tartalmuk alapján feltétlennek és kellően pontosnak tűnnek, azokra a magánszemélyek a tagállammal szemben hivatkozhatnak, nevezetesen amennyiben az nem ültette át időben ezen irányelvet a nemzeti jogba, vagy amennyiben nem megfelelően ültette azt át (lásd a C-203/10. sz. Auto Nikolovi ügyben 2011. március 3-án hozott ítélet [EBHT 2011., I-1083. o.] 61. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).
- 52 Meg kell állapítani, hogy a 95/46 irányelv 7. cikkének f) pontja olyan rendelkezés, amely kellően pontos ahhoz, hogy az egyén hivatkozhatson rá, és a nemzeti bíróságok alkalmazhassák. Továbbá habár a 95/46 irányelv tagadhatatlanul többé vagy kevésbé jelentős mérlegelési mozgásteret biztosít a tagállamoknak egyes rendelkezései végrehajtása során, a 7. cikk f) pontja mindazonáltal feltétel nélküli kötelezettséget tartalmaz (lásd analógia útján a fent hivatkozott Österreichischer Rundfunk és társai ügyben hozott ítélet 100. pontját).
- 53 A „kivéve, ha” fordulat alkalmazása a 95/46 irányelv 7. cikke f) pontjának szövegében önmagában nem olyan jellegű, hogy vitathatóvá tegye e rendelkezés feltétel nélküli jellegét a hivatkozott ítélkezési gyakorlat értelmében.

- 54 E fordulat ugyanis a 95/46 irányelv 7. cikkének f) pontjában rögzített két együttes feltétel egyikének meghatározására irányul, amely feltételek tiszteletben tartása a feltétele annak, hogy a személyes adatokat az érintett személy hozzájárulása nélkül lehessen kezelni. Mivel ez az elem véglegesen meg van határozva, nem fosztja meg a hivatkozott 7. cikk f) pontját pontos és feltétel nélküli jellegétől.
- 55 A második kérdésre tehát azt a választ kell adni, hogy a 95/46 irányelv 7. cikke f) pontjának közvetlen hatálya van.

A költségekről

- 56 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (harmadik tanács) a következőképpen határozott:

- 1) A személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 1995. október 24-i 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 7. cikkének f) pontját úgy kell értelmezni, hogy azzal ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, amely az érintett hozzájárulásának hiányában, és annak érdekében, hogy lehetővé tegye az érintett személyes adatainak feldolgozását – ami az adatkezelő vagy azon harmadik**

személyek jogos érdekének kielégítéséhez szükséges, akikkel az adatokat közlik –, azt is előírja azonfelül, hogy ne sérüljenek a személy alapvető jogai és szabadságai, hogy adatai a nyilvánosság számára hozzáférhető forrásokban szerepeljenek, kategorikusan és általánosan kizárva ily módon az ilyen forrásokban nem szereplő adatok bármely kezelését.

2) A 95/46 irányelv 7. cikke f) pontjának közvetlen hatálya van.

Aláírások